

ПАТРІОТИЧНЕ ВИХОВАННЯ МОЛОДІ ЧЕРЕЗ ПРИЗМУ ВИВЧЕННЯ ТВОРЧОСТІ ВІДОМИХ ЗЕМЛЯКІВ

Молодість – це найкращий період життя. Період, у якому молода людина не забуває про навчання, постійний розвиток, про любов до власного краю та відкриття дійсно чогось нового в житті. Більшість молодого населення вважають, що патріотизм – це любов до Батьківщини, а також бажання жити і працювати на добро своєї країни. Однак, патріотизм через призму сучасного тлумачення проявляється у чемному ставленні до матері та родини, рідного міста, мови; у підтримці вітчизняного виробника (коли ми надаємо перевагу українським товарам та послугам); у проектуванні та впровадженні сучасних продуктивних вітчизняних технологій, виробів та послуг.

Важливість патріотичного виховання юного покоління обумовлюється процесом формування в Україні громадянського суспільства та єдиної нації.

Багатогранність патріотичного виховання висвітлено у працях відомих педагогів Х. Алчевської, Г. Ващенка, І. Огієнка, О. Духновича, С. Русової, К. Ушинського, Я. Чепіги. А. Макаренко та В. Сухомлинський у своїх дослідженнях радили навіювати молоді почуття незрадливості Батьківщині, пошани до її трудівників. «Виховує все: люди, речі, явища, але насамперед і найбільше – люди. З них на першому місці – батьки і педагоги. З усім складним світом навколишньої дійсності дитина входить у незліченні стосунки, кожен з яких неминуче розвивається, переплітається з іншими стосунками, ускладнюється фізичним і моральним зростанням самої дитини», – писав А. Макаренко.

Психологічні аспекти патріотичного виховання досліджували П. Блонський, Л. Виготський, Г. Костюк, О. Леонт'єв, О. Петровський, І. Синиця, П. Якобсон [5].

Метою нашого дослідження є теоретичне обґрунтування патріотичного виховання студентів через призму вивчення творчості відомих земляків.

Виховання – це складний і багатогранний процес формування особистості, створення оптимальних умов для її фізичного, психічного та соціального розвитку. Ефективність процесу виховання особистості можна оцінити і за ставленням її до навколишньої дійсності: патріотизм, суспільна дисципліна, громадська активність. Результати цього процесу не настають одразу після застосування виховного впливу, вони децю віддалені у часі [3].

Патріотичне виховання – планомірна виховна діяльність, спрямована на формування у вихованців почуття патріотизму, тобто доброго відношення до Батьківщини та до представників спільних культури або країни. Таке виховання включатиме розвиток любові до батьківщини, національної самосвідомості й гідності; дбайливе ставлення до рідної мови, культури, традицій; відповідальність за природу рідної країни; потребу зробити свій внесок у долю батьківщини; інтерес до міжнародного спілкування; прагнення праці на благо рідної країни, її народу [4].

Патріотичне виховання закликає молодих людей виховувати у собі високі моральні ідеали, почуття вірності Батьківщині. Справжній патріот той, хто своїми

вчинками виявляє свою любов до рідної сторони, хто виховує в собі переможне почуття гордості, той, хто стає життям рідного народу.

Одним із пріоритетних напрямків організації виховної роботи у Полтавському національному університеті імені В. Г. Короленка є активне формування у студентів відчуття любові до українських традицій та історії краю. Виховний процес відбувається через просвітницькі зустрічі із фахівцями своєї справи, залучення молоді до участі у різних міських заходах та виготовлення етнічних виробів.

Національно-патріотичне виховання здійснюється і під час вивчення окремих фахових дисциплін. Так, наприклад, на заняттях з основ композиції костюма та історії дизайну одягу було розглянуто особливості життя відомих людей, які вплинули на хід моди у історії людства. Серед них була полтавчанка, актриса німого кіно Віра Холодна, яка перевернула моду ХХ століття.

Актриса народилася 5 серпня 1893 року в Полтаві у сім'ї Василя Андрійовича Левченка, який належав до старовинного козацько-старшинського роду [2].

З 1914 року вона почала знімалася в кінофільмах, перша (епізодична) роль – в екранізації роману Льва Толстого «Анна Кареніна» режисера Володимира Гардіна. У 1915 році знялася в Євгенія Бауера в картинах «Песнь торжествующей любви» і «Пламя неба». Ці картини зробили її відомою, її називали «королевою екрану». За 4 роки Віра Холодна знялася в більш ніж 50 фільмах Є. Бауера, В. Гардіна, В. Висковського, Ч. Сабінського, П. Чардиніна («Миражи», «Жизнь за жизнь», «Тернистый путь славы», «Позабудь про камин, в нём погасли огни», «Молчи, грусть, молчи», «Последнее танго» та ін.) [6].

Вона одягала вбрання Надії Ламанової. А, крім того, сама Віра вигадувала цікаві фасони. З вишуканим та оригінальним смаком вона підбирала оздоблення, тканини та аксесуари, вміла зі звичайної сукні зробити пишній вечірній наряд. Сама створювала прикраси та вишивала. Віра Холодна стала законодавицею моди того часу. Її фото друкуються в журналах, де вона позує в розкішних нарядах [1].

На основі дослідження біографії відомої актриси Віри Холодної студентами факультету технологій та дизайну Полтавського національного педагогічного університету імені В.Г. Короленка було створено колекцію вечірнього одягу «Снился мне сад в подвенечном уборе...», яка мала значний успіх серед полтавських цінителів прекрасного. Цим було вшановано пам'ять нашої землячки та відкрито для багатьох людей стиль модерну, який був провідним у ХХ столітті.

Мода початку ХХ століття відповідала напрямку в мистецтві, що отримав назву стилю модерн, інакше – стиль «Прекрасної епохи». Основу жіночого силуету склав ідеальний образ жінки тієї епохи – жінки, коли вона ще не була емансипована, тобто не працювала і не мала такої необхідності. Жінка більше була схожа на прекрасну квітку, метелика, птаха.

Особливим етапом завершення роботи над колекцією стала організація показу. Необхідно було продумати та підібрати музичний супровід, що відображав би стиль «Прекрасної епохи», місце показу та оформлення подіуму, світло, а також образи дівчат-моделей, які демонструватимуть ці костюми. Ретро-фільм про Полтаву минулого століття та її мешканців став вдалим доповненням атмосфери «Прекрасної епохи». Більшість полтавчан по-новому відкрили для себе відому актрису, а одяг у стилі «Прекрасної епохи» цілком виявився затребуваним та актуальним для більшості сучасних модниць.

Отже, головною метою патріотичного виховання на сучасному етапі є передача молодому поколінню соціального досвіду, багатой духовної культури народу, яке формується на прикладі історичних подій та відомих постатей. А результати творчої самостійної роботи студентів можуть стати духовною цінністю для майбутніх поколінь полтавчан.

Список використаної літератури

1. Актриса Вера Холодная: [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://mylitta.ru/24-vera-holodnaya-foto.html>. – Назва з екрану
2. Віра Холодна: відома і невідома : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://h.ua/story/364724/>. – Назва з екрану
3. *Кузьмінський, А. І.* Педагогіка у запитаннях і відповідях [Текст] : навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл. / А. І. Кузьмінський, В. Л. Омеляненко. – К. : Знання, 2006. – 311 с.
4. Національно-патріотичне виховання : [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://brovary-school9.edukit.kiev.ua/vihovna_robota/nacionaljno-patriotichne_vihovannya/sutj/. – Назва з екрану
5. *Петрів Г.В.* З досвіду патріотичного виховання у ВП НУБіП України «Заліщицький аграрний коледж ім. Є. Храпливого» // Вісник Національного університету оборони України. 36-к наук. праць. – К.: НУОН, 2014. – Вип. 1 (38). – С.128-133.
6. Холодна Віра Василівна: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%A5%D0%BE%D0%BB%D0%BE%D0%B4%D0%BD%D0%B0_%D0%92%D1%96%D1%80%D0%B0_%D0%92%D0%B0%D1%81%D0%B8%D0%BB%D1%96%D0%B2%D0%BD%D0%B0. – Назва з екрану

Сергій Чорнусь

ФОРМУВАННЯ ПРОЕКТНО-ТЕХНОЛОГІЧНОЇ КУЛЬТУРИ МАЙБУТНІХ ВИКЛАДАЧІВ ПРАКТИЧНОГО НАВЧАННЯ

Світові процеси глобалізації культурного і освітнього простору, частиною яких є інтеграційні процеси, несуть в собі великий потенціал для розвитку гуманітарної освіти в нашій країні. Перспективи його поновлення роблять актуальними завдання підготовки професіонала, здатного до проектування власної діяльності в різних соціокультурних ситуаціях, готового знаходити шляхи вирішення виникаючих проблем незалежно від обставин, що склалися, виробляти особливу стратегію професійного мислення, поведінки і діяльності.

Основною умовою реалізації цих вимог, які визначають орієнтири вищої педагогічної освіти, є перехід до нової освітньої парадигми, домінуючим фактором якої виступає культура, виховання «культури людини» [1].

Принципово новим явищем загальноосвітньої практики сьогодні стає проектно-технологічна культура педагога. У всіх аспектах культури, пов'язаних з творчою діяльністю людини, – наука, мистецтво, релігія, політика – виявляється, пронизуюче ставлення людини до світу, до соціального предметного середовища, що проявляється в формах споживання і творчості.